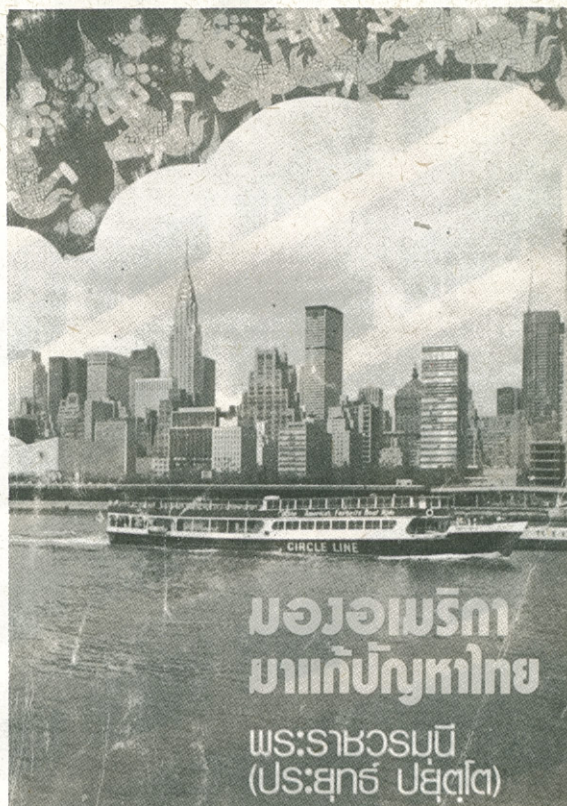
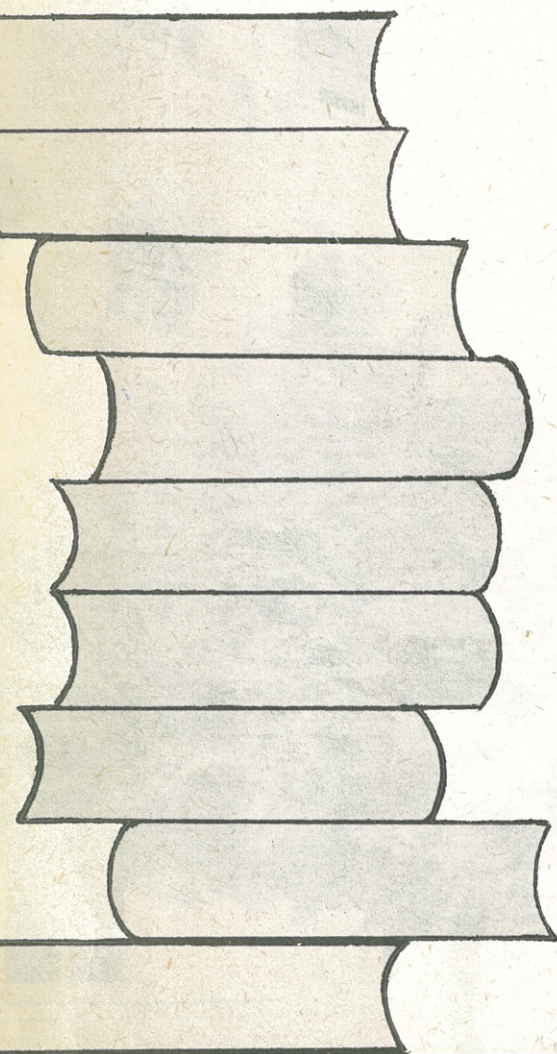

หนังสือ น่าอ่าน

เรื่อง มองอเมริกา มาแก้ปัญหไทย

ผู้เขียน พระราชวรมณี (ประยุทธ์ ปยุตโต)

ผู้จัดพิมพ์ เสาวนิธ ลากานันต์

พิมพ์ครั้งที่ 5 ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม 5 ธันวาคม พ.ศ.2528

ราคา 20 บาท

ผู้แนะนำ ป.ภิรมย์

หนังสือที่น่าอ่านในวันนี้อาจจะขอนามาเสนอสักเล่มหนึ่ง ซึ่งไม่จำเป็นจะต้องเป็นหนังสือที่พิมพ์ออกใหม่สด ๆ ร้อน ๆ เสมอไป หนังสือเล่มนั้นก็คือ เรื่องมองอเมริกา มาแก้ปัญหไทย ของ พระราชวรมณี ผู้แต่งเรื่อง “พุทธธรรม” ซึ่งรู้จักกันดีโดยไม่ต้องมีการแนะนำ

ที่จริงหนังสือที่น่าอ่าน แต่ไม่ได้อ่านยังมีอีกมากมายนัก คงจะต้องใช้เวลาบ้างในการท่องเที่ยวไปกับอาร์มแชร์ ในบรรณพิภพดังกล่าวนี้

หนังสือเรื่อง มงอลอเมริกา มาแก้ปัญหาไทย เป็นหนังสือที่รวมคำการไปบรรยายของท่านสองเรื่องซึ่งแสดงต่างเวลาและสถานที่กันมาตีพิมพ์ไว้ด้วยกันคือ เรื่องการมองอเมริกามาแก้ปัญหาไทย จากการบรรยายเรื่อง “พุทธธรรมกับการแก้ปัญหาการศึกษาของสังคมไทย ในอนาคต” เนื่องในโอกาสคล้ายวันสถาปนา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ครบรอบ 25 ปี เมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม 2525 ส่วนเรื่อง ดึงออก จากไทย ส่งไม่ถึงอเมริกา ได้จากการบรรยายเรื่อง “พระพุทธศาสนา จะช่วยป้องกัน และแก้ไขปัญหาสังคมไทยได้อย่างไร” บรรยายในการสัมมนาว่าด้วย พุทธศาสนากับความมั่นคงของชาติ จัดโดยสภายุพาทิกสมาคมแห่งชาติ ณ ดิกลันดิโมตรี ทำเนียบรัฐบาล เมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2526

ตอนที่หนึ่งซึ่งว่าด้วย เรื่อง การมองอเมริกามาแก้ปัญหาไทยนั้น ผู้เขียนได้มองอเมริกาในฐานะที่เป็นประเทศอุตสาหกรรม มีความเจริญทางวัตถุเป็นอันมาก ด้วยการที่ประชาชนมีจิตสำนึกร่วมกันในการต่อสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งเสรีภาพ จากอังกฤษ เมื่อได้เสรีภาพแล้วก็ต้องต่อสู้เพื่อผลิตสินค้าและบริการ เพราะในสมัยนั้นหากไม่คิดผลิตขึ้นเองก็ไม่ทราบว่าจะไปส่งสินค้ามาสนองความต้องการได้ที่ไหน เพราะฉะนั้นวัฒนธรรมทางด้านอุตสาหกรรม จึงเกิดขึ้นโดยยึดความสัมฤทธิ์ผลของงานเป็นหลัก รู้จักดออม และอดทนต่อสิ่งเย้ายวนต่าง ๆ ภายใตจริยธรรมของโปรเตสแตนต์ (Protestant Ethics) ผู้คนก่อนจะมีสินค้าบริโภคจึงรู้จักผลิตเป็น ความเจริญทางวัตถุจึงเกิดขึ้น เทคโนโลยีในการผลิตจึงได้พัฒนาขึ้นตามลำดับ

แต่เมื่อมองผลของการพัฒนาในระยะหลังแล้ว ผู้บรรยายก็พบ พร้อมทั้งยกสถิติมาประกอบการพิจารณาว่า ชาวอเมริกายุคใหม่แม้จะเพียบพร้อมบริบูรณ์ทางวัตถุก็จริง แต่สถิติการเป็นโรคจิตและการฆ่าตัวตายก็ปรากฏว่ามีมากขึ้น เป็นเงาตามตัว

ตรงข้ามกับของไทย ซึ่งผู้เขียนเห็นว่า เป็นประเทศดังที่ฝรั่งขนานนามว่า “ทันสมัยแต่ไม่ได้พัฒนา คือมีรูปลักษณะภายนอก เป็นวัตถุ หรือรูปแบบที่ทันสมัยแต่เนื้อหาสถาบันต่าง ๆ ยังไม่ได้พัฒนา ศักยภาพของตนให้ดีขึ้น” (หน้า 11) นอกจากนั้นยังข้ามขึ้นไปคือ แทนที่จะเป็นสังคมของผู้ผลิตเสียก่อนอย่างอเมริกา ก็กลายเป็นสังคมของผู้บริโภคไปเลย ส่วนสถิติของผู้เป็นโรคจิตมีน้อย แต่สถิติของผู้ที่ตายด้วยอุบัติเหตุมีมากเป็นตรงข้ามกับอเมริกา

หนทางแก้ของผู้เขียน คือ การสร้างจิตสำนึกร่วมกันอย่างจริงจังในการพัฒนา และการนำพุทธธรรมมาแก้ด้วยการพัฒนาคนไทยให้เป็นผู้เจริญ 4 ด้าน ด้วยกันคือ ภาวितกาย มีกายที่เจริญแล้ว ภาวิตศีล มีศีลที่เจริญแล้ว ภาวิตจิต มีจิตใจที่เจริญแล้ว และมีภาวิตปัญญา คือ ปัญญาที่เจริญแล้ว

ตอนที่สองว่าด้วยการดึงออกจากไทย แต่ส่งไม่ถึงอเมริกา เป็นการบรรยายถึงปัญหาพื้นฐานของสังคมไทยอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นปัญหาทางปัญญา คือการเอาอย่างฝรั่งอย่างไม่มีลิมูลิมดา ผู้บรรยายได้จำแนกลักษณะการทำตามอย่างอารยธรรมตะวันตกว่า

“บางอย่าง เราตาม แต่เปลือก ไม่ได้เอาเนื้อมาด้วย

บางอย่าง เราตามฝรั่ง แต่ล้าหน้าฝรั่งไปเลย
บางอย่าง เราตามฝรั่ง แต่ตาม ไม่ครบถ้วน
บางอย่าง ไปตามฝรั่ง ในเรื่องที่ฝรั่งเองก็ผิดอยู่แล้วก็เลยผิดไปด้วย” (หน้า 92)

ด้วยเหตุนี้ ท่านจึงมีความเห็นว่า การศึกษาของเราโดยไม่ศึกษาตัวเราเองให้ถ่องแท้ จึงเป็นการดึงออกจากไทย แต่ส่งไม่ถึงอเมริกา คือ เรื่องของเราที่ไม่ถ่องแท้ เรื่องของเขาก็ไม่รู้จักจริง กลายเป็นไม่ได้เรื่องทั้งสองอย่าง หนทางแก้ของท่านก็คือ จะต้องแก้ปัญหาในระดับความรู้ และสติปัญญา ต่อเมื่อเราภูมิใจในสติปัญญาแห่งวัฒนธรรมของเราตามที่เป็นจริง ไม่มกมาย กล่าวคือต้องรู้จักตัวเราเองให้ถ่องแท้เสียก่อน ก่อนจะศึกษาและทำตามวัฒนธรรมของผู้อื่น ดังนั้นท่านเห็นว่า การแก้ปัญหาจะเป็นไปได้ดีขึ้น

ความเห็น หนังสือมองอเมริกามาแก้ปัญหาไทย นับเป็นหนังสือที่ควรอ่านมากเล่มหนึ่ง เพราะเป็นหนังสือที่ให้สติและประเทืองปัญญา โดยเฉพาะแก่ผู้ที่

สนใจ ในการพัฒนาประเทศ เช่นการเตือนให้มีจิตสำนึก
ร่วมกันอย่างแท้จริง ในการพัฒนาประเทศ การไม่พัฒนา
ข้ามชั้น และการเตือนให้รู้จักตนเองอย่างถ่องแท้ก่อนที่จะ
เอาอย่างฝรั่ง หรือวัฒนธรรมฝรั่งจนกลายเป็นบูชาฝรั่ง
อย่างไม่มีสติสัมปชัญญะ แม้ว่าการนำพุทธธรรมมาแก้ปัญหา
โดยส่งเสริมให้ผู้คนมีความเจริญทั้ง 4 ด้าน นั้นจะไม่ง่าย
อย่างที่คิด และเพื่อความเป็นธรรมแก่นักการศึกษาไทย
ความเจริญทั้ง 4 ด้านนั้น ก็ใช่ว่านักการศึกษาไทย จะไม่
เคยคิดเคยทำมาก่อนก็เปล่า แต่ทำไมประเทศไทยจึงยังไม่
พัฒนา มันน่าจะมีปัจจัยอะไรอื่นอีกหรือไม่ที่เป็น
อุปสรรคใหญ่หลวงต่อการพัฒนา เพื่อยกระดับความเป็น
อยู่ของคนส่วนใหญ่ที่ยากจนให้สูงขึ้น ถ้ามีอุปสรรคนั้น
คืออะไร

ผู้จัดพิมพ์ The Free Press

พิมพ์ครั้งแรก พ.ศ. 2531

ราคา 698 บาท

ผู้แนะนำ สุพัตติ บรรจงแด่ม

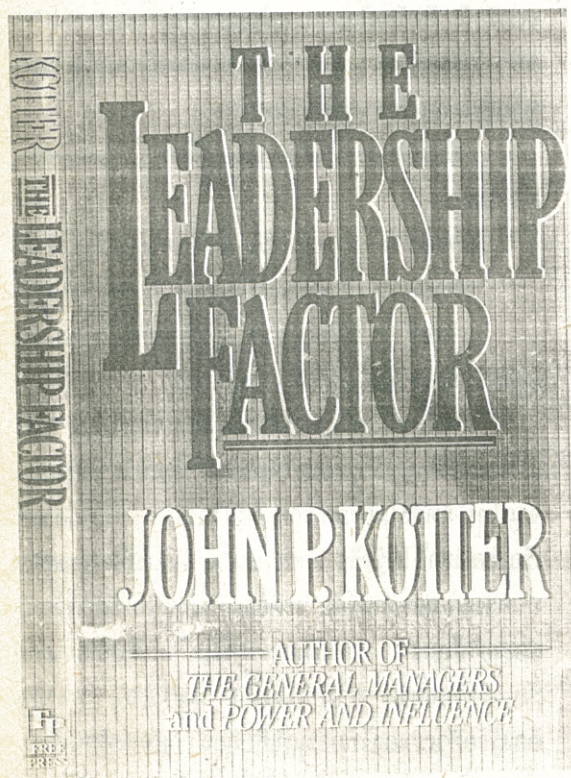
องค์กรใดใดจะสามารถดำเนินงานให้สำเร็จบรรลุ
ตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กรนั้น ได้ปัจจัย
สำคัญยิ่งคือ “ผู้นำ” หรือที่นักวิชาการบางคนเรียกว่า
“ประมุขศิลป์” ซึ่งจะต้องเป็นบุคคลที่มีความรู้ ความ
สามารถ มีคุณสมบัติที่เหนือบุคคลากรทั่วไปในองค์กร
รู้จักใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ในการทำงาน สามารถชักจูง
ให้สมาชิกในองค์กรร่วมแรงร่วมใจกันทำงานอย่างเต็มที่
มีการประสานงานเป็นอย่างดีในองค์กร แล้วองค์กรนั้น
ย่อมอยู่รอด และเจริญเติบโตก้าวหน้าได้เป็นอย่างดี
สภาพแวดล้อมเช่นสังคมปัจจุบัน

ผู้นำกับผู้บริหาร

ท่านคิดว่าผู้นำกับผู้บริหารนี้เป็นบุคคลเดียวกัน
หรือไม่?...คำตอบก็คือ ผู้นำกับผู้บริหารนั้นไม่จำเป็นต้อง
เป็นบุคคลคนเดียวกันเสมอไป คุณหรือใคร ๆ ที่อยู่ใ
องค์กรหนึ่งก็สามารถเป็นผู้นำได้ทั้งนั้น บางคนมีตำแหน่ง
เป็นถึงผู้บริหารระดับสูง แต่อาจไม่มีความเป็นผู้นำอยู่ใน
ระดับต่ำหรือไม่มีความเป็นผู้นำเลยก็ได้ การเป็นผู้นำนั้น
ถ้าดูเพียงผิวเผิน คุณอาจคิดว่าเป็นสิ่งที่ไม่ยากลำบาก
อะไรเลย แต่การเป็นผู้นำที่ดี ที่สามารถ หรือที่เรียกว่า
ผู้นำที่มีภาวะผู้นำ (Leadership) สูงนั้นเป็นสิ่งที่หา
ยากลำบากอยู่ไม่น้อย ดูเหมือนว่าในหลายๆ หน่วยงาน
มีปัญหาการขาดแคลนผู้นำที่สามารถ ดังนั้นองค์ประกอบ
ของผู้นำจึงเป็นศิลปะที่จำเป็นและสำคัญยิ่งของนัก
บริหาร

องค์ประกอบของผู้นำ

หนังสือ The Leadership Factor เล่มนี้เป็นงาน
เขียนเล่มที่ 3 ของ John P. Kotter ซึ่งได้รับการสนับสนุน
จากภาควิชาการวิจัยแห่งสถาบันการศึกษา Harvard
Business ในสหรัฐอเมริกา งานเขียนเล่มแรกของเขา

เรื่อง The Leadership Factor

ผู้แต่ง John P. Kotter